

VALLFLICKA, f. 1. Flicka, som vallar boskap.

VALLFÄRD, c. 3. Se *Vallfart*.

VALLFÄRDAS, v. d. 1. Företaga en vallfart. *V. till Rom*. [Vallfärds.]

VALLGATA, f. 1. (fortif.) En fri plats innanför vallgången i fästningar eller fältverk.

VALLGOSSE, m. 2. pl. — *gossar*. Gosse, som vallar boskap.

VALLGRANAT, -- åt, m. 3. (krigsk.) *Vallgranater*, ett slags fordom brukliga äggformiga stora granater, som på breschen af en fästning nedrullades emot de stormande.

VALLGRÄFVARE, m. 3. En, som uppgräver jord och deraf uppkastar en vall.

VALLGÅNG, m. 2. I. Vaktande af boskap, som går i vall.

VALLGÅNG, m. 2. II. (fortif.) 1) Gång emellan vall och graf. — 2) Den del af en vall, på hvilken försvaret uppställs

VALLHALL, se *Valhall*.

VALLHJON, n. 3. Person, som vallar boskap.

VALLHORN, n. 3. Lur, som brukas af vallhjon.

VALLHUND, m. 2. Se *Fårhund*.

VALLKULLA, f. 1. Se *Vallflicka*.

VALLKYRIA, se *Valkyria*.

VALL-LÄMPA, f. 1. (fortif.) Ett slags lampa af brinnande tallved och beck, hvarmed en fästningsgraf nattetid från vallen upplyses.

VALL-LAVETT, -- vä'tt, m. 3. Ett slags fästningslavett, som nyttjas på vallgångar.

VALLMAR, se *Vadmal*.

VALLMO, vällmó, m. sing. (i folkspråket pl. *vallmogor*) 1) Ett örtslägte med flera arter, hvilka alla innehålla opium. Papaver. (Fig.) *Sömnens v.*, sömnen. — 2) Blomma af denna ört. *En v. — Ss. V-frö. -knopp. -saft*.

VALLMOOLJA, f. 1. Olja, som erhålles af vällmofrö.

VALLMUSKÖT, vällmusc'hót, m. 3. Ett slags ståndmusköt af större kaliber och tyngd.

VALLNING, f. 2. I. Betande kreaturs vaktning.

VALLNING, f. 2. II. Igenväxning med gräs. Se äfv. *Upplandning*.

VALLNING, f. 2. III. (med.) Svallning. *V. i blodet*.

VALLNÅL, f. 2. (befästn.k.) Lutande palissad med spetsen nedåt.

VALLONSMIDE, -önsmi'de, n. 4. Det slags smide, då tackjernet nedsmältning, färskning och det färskade jernet sammanarbetning till smälta förrättas i en så kallad smältarehärd, hvarefter en särskilt räckarehärd begagnas för jernet uträkning.

VALLPENNINGAR, m. 2. pl. Betalning till vallhjon.

VALLPIPA, f. 1. Se *Herdepipa*.

VALLRAT, vällratt, m. sing. (t. *Wallrath*) Se *Spermaceti*. — Skrifves rättare *Healraf*. [Valrat, Vallra, Vallraf, Valraf.]

VALLRATSLJUS, n. 3. Det samma som *Spermacetiljus*.

VALLROSS, vällröss, m. 2. (isl. *Hross-hvalur*) Se *Hvalross*. [Valross.]

VALLSÄTTARE, m. 3. Se *Vallgräfvare*.

VALLVISA, f. 1. Visa, som plägar sjungas af vallhjon.

VALLÖRT, f. 3. Apoteksväxt med hvita eller ljusröda blommor. *Symphytum officinale*.

VALMAN, m. 3. pl. — *män*. Person, vald af en folkförsamling, för att jemte andra likaså valda personer välja en folkrepresentant.

VALMAR, se *Vadmal*.

VALMO, se *Vallmo*.

VALNÖT, válnöt, f. 3. pl. — *nötter*. (egentl. *Valsk* ell. *Välsk* nöt) 1) Nöten af Valnötträdet. — 2) Veden eller virket deraf. *Ett skåp af v. — Ss. V-bord, -skal, -skåp, -trä*.

VALNÖTOLJA, se *Nötolja*.

VALNÖTTRÄD, n. 3. Ett trädslag ifrån Persien med stora nötter och utmärkt virke. *Juglans regia*.

VALOMRÖSTNING, f. 2. Omröstning vid ett val.

VALORT, m. 3. Orten, der ett val förrättas.

VALP, vällp, m. 2. (isl. *Hvölpr*; angl.sax. *Hvelp*) 1) Unge af hundsläget. *En hynda med v-ar. — 2)* (fig. fam.) Ung narr; oerfaren, men inbilsk yngling. — *Syn. Glop*.

VALPA, v. n. 1. (om hundar) Få ungar. — *Valpning*, f. 2.

VALPAKTIG, a. 2. (fam.) Se *Pojkaktig*. — *Valpaktighet*, f. 3. — *Valpaktigt*, adv.

VALPLÅTS, vällplåts, m. 3. (af *Val*, nederlag i strid) Ställe, der ett fältslag hålles eller hållits. *Bli på v-en, stupa i ett fältslag*.

VALPSJUKA, f. 1. Ett slags hundsjukdom, som förekommer vanligen hos valpar.

VALPSTINN, a. 2. neutr. — *stint*. Se *Ungstinn*. *V. hynda*.

VALPTIK, f. 2. Valpstinn hynda.

VALRAF, se *Vallrat*.

VALRIKE, n. 4. Rike, der vid en konungs fränfalle hans efterträdare utses genom val.

VALRÄTT, m. sing. Rätt att välja.

VALRÄTTIGHET, f. 3. Rättighet att genom val utse en person till värdighet, embete, o. s. v.; äfv. rättighet att deltaga i val.

VALRÖST, f. 3. Röst vid val. Jfr. *Röst*, bem. 4, c.

VALS, m. 2. I. (t. *Walze*, sannolikt af *Val*, II) 1) Cylinder, isynnerhet då den är rörlig omkring sin axel. — 2) (geom.) Se *Cylinder*, bem. 1. — 3) (boktr.) Se *Svårvals*.

VALS, m. 3. II. (t. *Walzer*) 1) En allmänt bekant dans, som utföres efter $\frac{3}{8}$ eller $\frac{3}{4}$ takt, nationaldans i Böhmen och österrike. — 2) Musikstycke, satt för detta slags dans. [Valts.]

VALSA, v. a. 1. I. Med en vals eller i valsverk utplatta, utsträcka, uträcka, uttänja. *V. plätar. — Valsande*, n. 4.

VALSA, v. n. 1. II. Utföra det slags dans, som kallas vals.

VALSDRÄNG, m. 2. Arbetare vid ett valsverk.

VALSEDEL, vällséd'l, m. 2. pl. — *sedlar*. Sedel, som, vid val, af en väljande afgifves, och hvarpå den af honom valdes namn är skrifvet.

VALSFORMIG, a. 2. Till formen liknande en vals. — *Syn. Cylindrisk*.

VALSHJUL, n. 3. Första hjulet i ett ur.

VALSK, se *Välsk*.

VALSLÅS, n. 3. Ett slags bösslås med rulle för eldstålet, antingen uti detta eller på dess fjäder.

VALSMASKIN, -- sch'i'n, m. 3. Maskin, hvarmed på urmakarverkstäder hjulkuggar afrundas. [-machin, -maschin.]

VALSMÄSTARE, m. 3. Den af arbetarne vid ett valsverk, som har tillsyn öfver arbetet.

VALSNING, f. 2. I. Arbetet, förfarandet, då något valsas.